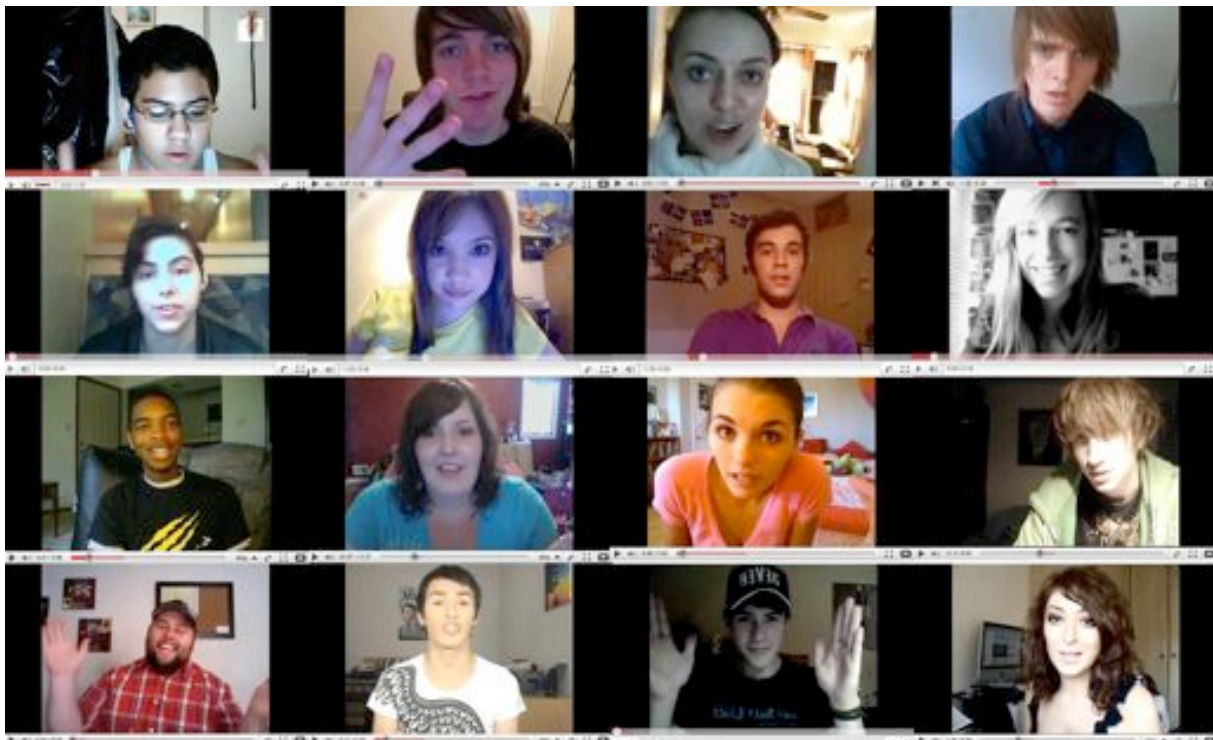

Bloggers

INFORMATIE VOOR LEERKRACHTEN

ONTSTAANSGESCHIEDENIS

Bloggers is een voorstelling van **studio POK**, in coproductie met **fABULEUS** en het Jonge Harten Festival in Nederland. Het is een theaterproject dat zich eerst virtueel/ online heeft afgespeeld en dat pas in het laatste stadium naar een echt podium gebracht werd. De voorstelling ging vorig jaar in première op het **Jonge Harten Festival in Groningen** (Nederland). In september 2011 wordt de voorstelling voor het eerst getoond aan een Belgisch publiek.

Inspiratiebron was een lange reeks filmpjes uit 2006 op YouTube waarin het meisje Bree, met de gebruikersnaam *lonelygirl15*, openhartig verslag uitbracht over haar tienerleven. De filmpjes werden snel zeer populair en er ontstond polemieken in zowat alle media omtrent de identiteit van het meisje. Toen uiteindelijk bleek dat ze een actrice was en de hele serie in scène was gezet, reageerden veel trouwe kijkers onthutst: ze voelden zich bedrogen.

> link : <http://www.youtube.com/watch?v=-goXKtd6cPo>

Er is ook een meisje dat zichzelf Magibon (MRirian) noemt en niets anders doet dan in de webcam staren. Ze zet de filmpjes op YouTube en laat haar bezoekers in verwarring achter. Wie is ze? Waar woont ze? Waarom zegt ze niets? Er wordt gespeculeerd dat het om een uitgekende reclamecampagne zou gaan.

> link : <http://www.youtube.com/watch?v=kib05lp6GSo>

Zo zijn er talrijke voorbeelden waaruit blijkt dat mensen het moeilijk hebben met veranderende of misleidende identiteiten die zo eigen zijn aan de virtuele wereld. Dankzij het internet en de digitalisering van beeldtechnologie is het nog nooit zo eenvoudig geweest om jezelf te tonen aan de buitenwereld. Bovendien is het makkelijker dan ooit tevoren om jezelf een nieuwe identiteit aan te meten. YouTube, MySpace, Facebook, Netlog ... geven je de mogelijkheid om jezelf in de reële wereld te promoten, maar ook om een tweede (of derde, vierde, ...) leven te creëren, dat soms in extreme mate naast het reële leven loopt. Zo verschuift de leefwereld van sommigen van de realiteit naar de fantasie.

Studio POK is geïnteresseerd in de nauwe relatie tussen mens en technologie. Als theatermakers zijn ze bovendien erg bezig met de manier waarop mensen nieuwe personages creëren op het internet. Zo ontstond het idee voor *Bloggers*.

Voor *Bloggers* gingen studio POK en fABULEUS een dialoog aan met zes jongeren - 3 uit Vlaanderen en 3 uit Nederland (in september zullen er echter maar 5 jongeren op het podium staan, omdat één van de Nederlandse jongeren niet meer vrij was). Het repetitieproces verliep voor een belangrijk deel via het internet. Via YouTube, Facebook, MSN en email kwamen de spelers met elkaar en de makers in contact, werd er gediscussieerd en materiaal uitgewisseld. Elke speler creëerde zo zijn eigen personage en hield een fictieve videoblog bij op YouTube. Uit die videodagboeken werd een echte, live voorstelling gemaakt: over de schoonheid en de leegheid van YouTube, de eenzaamheid van de blogger en de troost van het netwerk.

INTERVIEW MET KRISTOF TIMMERMAN (studio POK)

Eigenlijk ben ik meer vormgever dan theatermaker

Ik ben van opleiding productontwikkelaar, maar ik had het gevoel dat ik daar niet helemaal mijn ei in kwijt kon. Daarom ben ik een master na master Theaterwetenschappen gaan studeren. Via mijn stage ben ik terechtgekomen bij het gezelschap Crew van Eric Joris. Die maakt technologietheater maken in samenwerking met de universiteit van Hasselt. Uiteindelijk heb ik daar twee jaar productieleiding gedaan tot ik zin kreeg om zelf voorstellingen te maken en toen heb ik studio POK opgericht.

Eigenlijk voel ik me nog altijd meer vormgever dan theatermaker. De vorm is altijd ons uitgangspunt. We vertrekken bijvoorbeeld nooit vanuit een bestaande tekst of zo. We bedenken eerst met welke technologie we aan de slag willen en dan pas wat we gaan vertellen.

Ik erger mij vaak aan de woorden multimediaal en multidisciplinair. Ik vind dat ze niet meer zoveel betekenen. Van het moment dat er een projector aan te pas komt, wordt een voorstelling al multimediaal genoemd. Daar willen we ons met studio POK tegen afzetten. Wij willen nieuwe media niet zomaar als gimmick gebruiken of als decor. Bij ons vormt de technologie een wezenlijk onderdeel van het werkproces. Onze voorstellingen gaan echt over die media. Ook in **Bloggers** zal de technologie - in dit geval het internet - niet weg te denken zijn: vanaf het eerste contact met de spelers tot en met de voorstelling in november. Ons eerste project heette *IPEX*. Daarin onderzochten we hoe het zou zijn om op te groeien in totale quarantaine. We plaatsten een actrice en een danseres in een soort couveuse. Van daaruit communiceerden ze via videoprojecties. We haalden het publiek ook uit elkaar, waardoor iedereen een ander stukje van de voorstelling zag. Dat leverde achteraf interessante gesprekken op.

We hebben ook de kindervoorstelling *Kroes* gemaakt: een boot waarvan de wanden schermen zijn en die vormen een virtuele omgeving. De kinderen mogen zelf achter het stuur kruipen, we varen de haven van Antwerpen uit en komen dan in een avontuurlijke, virtuele wereld terecht, gebaseerd op de verhalen van Jules Verne.

YouTube Personages

Oorspronkelijk hebben we een eerste versie van **Bloggers** gemaakt op vraag van mijn oude middelbare school. We startten met een korte workshop over het creëren van personages. Hoe kan je een personage diepgang geven en laten kennen, zonder expliciet uitleg te geven bij dat karakter?

Daarna kregen de jongeren de opdracht om thuis een account te maken op YouTube en er filmpjes op te posten vanuit het personage dat ze zelf bedacht hadden. Bij *IPEX* hadden we al eerder met videobeelden gewerkt en daar wilden we met dit project verder in gaan. Het had - eerlijk gezegd - ook te maken met praktische overwegingen. De school waar we mee samenwerkten was in Brussel en wij wonen in Antwerpen. YouTube leek ons een handig instrument om met die jongeren te communiceren zonder voortdurend over en weer te moeten reizen.

We bekeken dus de filmpjes die de leerlingen gemaakt hadden en gaven commentaar. We gaven ook gerichte opdrachten. Doe eens iets rond dit of dat onderwerp. Hoe zou jouw personage hier op reageren? Zo werden de contouren van die personages almaar duidelijker.

Die opdrachten werkten wonderbaarlijk goed. Die jongeren gingen er heel natuurlijk mee om. Ze voelden zich duidelijk minder geremd en heel geïnspireerd door deze aanpak. Dat leverde geweldig creatief materiaal op. En daar hebben we uiteindelijk een theatervoorstelling mee gemaakt.

Eigenlijk hebben wij in dit project meer van de jongeren geleerd dan zij van ons. We ontdekten dat 14- tot 18- jarigen heel anders met het internet en netwerksites omgaan dan wij. Terwijl ik zelf erg nadenk over wat ik op YouTube zet en wat niet, hebben zij daar veel minder problemen mee. De sociale context van het internet is voor hen heel evident. Dat idee willen we nu nog extremer uitwerken.

Wat gebeurt er als je dit project doet met jongeren die echt ver van elkaar wonen? Een aantal jongeren uit Vlaanderen en uit Nederland, die in het begin alleen maar contact hebben via die filmpjes. Wat voor beeld zouden ze van mekaar krijgen?

Het mooie van deze manier van werken, is dat jongeren op een andere manier creatief worden. We laten ze heel zelfstandig werken.

We geven ze een duwtje in het begin en dan laten we ze voor een groot stuk los. Het personage wordt helemaal van henzelf en zo ontstaat een heel natuurlijke manier van acteren.

Genext

Natuurlijk neem ik zelf ook soms een andere identiteit aan op het internet.

Ik heb onlangs Chatroulette ontdekt, een geniaal concept. Je logt in, je webcam wordt geactiveerd en voor je het weet, zit je oog in oog met een wildvreemde. De enige knop die je echt gebruikt, is de next-knop, waarmee je kan zappen naar de volgende persoon. Het confronterende is dat je zelf heel vaak weg gezapt wordt. Als je dan drie keer bent 'genext' nadat je verteld hebt dat je van België komt, ga je nadenken of een ander antwoord misschien beter is. Dan zeg je de volgende keer bijvoorbeeld dat je van de Verenigde Staten komt. Ik vind het leuk om daarmee te experimenteren.

Je merkt inderdaad dat je remmingen snel weg vallen. Eerst voel je je er heel ongemakkelijk bij dat zo'n onbekende naar binnen zit te kijken in je woonkamer, maar na een kwartier raak je

eraan gewend. Het is alsof je minder beseft dat er een echte persoon aan de andere kant zit. Dat komt natuurlijk ook wel doordat er zoveel freaks aan meedoen.

Bloggers speelt met het clichébeeld van de jongere die alleen op zijn kamer zit en alleen nog maar contact maakt via het internet en zijn webcam. En die daar in het echte leven dus bijna niet meer aan toe komt. Heel fascinerend en tegelijk schrijnend en beangstigend.

Je kan zo gemakkelijk mensen via het internet leren kennen, maar ken je ze wel echt? Een van de inspiratiebronnen voor **Bloggers** was Bree, een meisje dat op youtube openlijk vertelde over haar liefdesleven, over school, het saaie stadje waar ze in woonde enzovoort. Ze postte een hele reeks filmpjes en dat werd snel een grote hit. Maar uiteindelijk bleek dat het een actrice was en dat het allemaal in scène gezet was. Toen waren de mensen zo verontwaardigd. Ze waren kwaad en voelden zich bedrogen, terwijl het toch redelijk voorspelbaar is dat zulke dingen gebeuren.

Beelden op het internet kunnen heel veel impact hebben. Het fascineert me dat mensen tegenwoordig zo gemakkelijk geloven in het beeld, uitgerekend in een tijd waarin het zo gemakkelijk is om beelden te manipuleren.

IN DE KLAS

Bloggers sluit perfect aan bij de leefwereld van tieners. De voorstelling zal dan ook zonder probleem inspiratie en gesprekstof opleveren in de klas. Wel is het interessant om te benadrukken dat je de voorstelling op twee verschillende manieren kan benaderen.

> Thematisch/ inhoudelijk

Bloggers roept vragen op over hoe wij omgaan met het internet en sociale media. Welke rol spelen ze in ons leven? Hoe gaan we om met privacy op het internet? Kunnen de informatie die we verkrijgen via het internet vertrouwen?

> Als theatervoorstelling/ vormelijk

Anderzijds is *Bloggers* ook een interessant theaterexperiment. In de voorstelling wordt uitdrukkelijk gewerkt met camera's en projectie. Filmbeelden worden live opgenomen. In de aanloop naar de première werd nauwelijks live gewerkt, maar vooral online. Het stuk gaat ook over het creëren van personages die misschien geïnspireerd zijn op de waarheid, maar er toch essentieel van afwijken. Het brengt ons in de verwarring over wat fictie is en wat realiteit, net zoals vele zogenaamde reality-programma's op televisie dat doen.

> Link "Bloggers op Jonge Harten Festival in Groningen:
<http://www.youtube.com/watch?v=bWq2QnhDhNI>

DIGITAAL OERWOUD – THEMATIEK *BLOGGERS*

Inhoudelijk is de voorstelling perfect te linken aan lessen audio-visuele vorming, media, sociale wetenschappen enzovoort. Hieronder vindt u een aantal stellingen en thema's waar de spelers zich in moesten verdiepen en die ook interessante discussies kunnen opleveren in de klas.

1. *"Ik ben niet op YouTube om beroemd te worden, maar omdat ik graag video's maak"*
 - waarom is het dan nodig dat heel de wereld die video's ziet?
 - YouTube zo democratisch dat iedereen kunstenaar kan zijn.
 - YouTube wordt een gigantisch museum.
2. *"De Ideale blog is een anonieme blog"*
 - Hoeveel geef je prijs op het internet? Hoe goed kan je je privacy beschermen?
3. *"De grens tussen anonimiteit en bekendheid wordt vaag"*
4. Wat zijn de meest bekeken filmpjes op YouTube?
 - Daft Hands
 - Susan Boyle
 - Boxy
5. *"We zijn allemaal kinderen van Steve Jobs en Andy Warhol op zoek naar 15 minutes of fame."*
6. *"Je kan niet meer zonder computer."*
 - Op school verwachten ze van je dat je taken/werken/ met computer doet.
7. *"Iedereen wil wel eens iemand anders zijn."*
 - Kon altijd al, maar nu gemakkelijker: je hoeft er zelfs je stoel niet meer voor uit te komen.
 - iedereen wil wel eens iemand anders zijn. Iedereen denkt wel eens "waarom ben ik maar wie ik ben".
8. *"Je gaat je gedragen naar wat je op Facebook zet"*
 - Facebook is soms een middel om te tonen, wat je belangrijk vindt van jezelf. Je toont natuurlijk niet alles, maar je maakt een bewuste selectie. Zo bepaal je al een beetje wie je graag 'zou willen zijn'.
9. *"Iedereen googlet zichzelf wel eens."*
 - Is een vorm van bevrediging, nieuwsgierigheid. Je gaat op zoek naar onweerlegbare puzzelstukjes van jouw identiteit.
10. *"Het internet is een oneindig digitaal woud van onbeduidendheid."*
 - Het is nog nooit zo gemakkelijk geweest om iets op te zoeken, verschillende meningen en invalshoeken te krijgen. Het gevolg is wel dat je steeds meer kritisch moet staan tegenover de informatie die je vindt. Hoe weet je nog dat de informatie accuraat genoeg is?
 - Je kan ook enorm veel tijd verliezen op het internet.
11. *"Iedereen heeft honderden vrienden op Facebook."*
 - Is het moeilijk om het onderscheid te maken tussen online-vriendschappen en echte vriendschappen? Kan je op online vrienden rekenen of helemaal niet? Heb je andere verwachtingen? Is het moeilijker of juist gemakkelijker om online over persoonlijke onderwerpen te praten?

EEN NIEUWE IDENTITEIT

Daarnaast is het goed om in de klas ook aandacht te hebben voor *Bloggers* als theatervoorstelling. Door de fragmentarische bouw, het gebruik van camera's en projectie, ... is het misschien niet de meest doorsnee theatervoorstelling die de leerlingen ooit hebben gezien. Het is bijvoorbeeld interessant om te bespreken hoe de makers live actie combineren met filmprojectie. Het lijkt of je 'achter de schermen' van een YouTube-filmpje kan kijken. Wat is daar het effect van?

Het creatieproces van *Bloggers* bestond vooral uit een zoektocht naar volwaardig personages. "*Hoe kan je een personage diepgang geven en laten kennen, zonder expliciet uitleg te geven bij dat karakter*", vroeg regisseur Kristof Timmerman zich af. Wanneer je *Bloggers* bespreekt in de klas kan je hier uitgebreid stil bij staan. Welke personages hebben de leerlingen onthouden? Met wie sympathiseerden ze automatisch? Met wie niet? Waarom? Wat was er zo typisch voor elk karakter. Wat herkenden ze? Wat vonden ze ongeloofwaardig?

Hieronder vind je een aantal vragen die de spelers voorgeschoteld kregen. Dat kan een leidraad zijn bij de analyse van de verschillende personages:

Hoe oud ben je?
Heb je broers of zussen? Kinderen?
Wat zijn je hobby's?
Werk je al? Wat is je beroep?
Wat is je favoriete tv-programma?
Wat is je grootste ergernis?
Wat is het laatste waarmee je hard hebt moeten lachen?
Ben je gelovig?
Droom je van beroemd zijn?
Hoe zou je graag heten?
Waar ben je tegen?
Ben je eenzaam?
Ben je graag alleen?
Kijk je graag naar je eigen filmpjes?
Ben je echt zo?
Wil je dat mensen naar je luisteren?
Hoeveel reacties had je graag gehad?
Wil je dat mensen boos worden?
Is dit de eerste keer dat je een blog maakt?
Wil je veranderen hoe mensen naar iets kijken?
Weten je familie en vrienden van deze blog?
Heb je geheimen?
Ben je een bedrieger?
Hoe lang heb je nodig om één filmpje te maken?
Hoe lang wil je bloggen?
Waarom ben je met deze blog begonnen?
Hoe begin je aan een blog?
Is het belangrijk voor jou?
Wat zou je doen als je computer crashte, als je niet meer kon bloggen?
Zou je nog bloggen als er niemand meer kijkt?
Heb je al eens iets opnieuw gewist?
Kijk je zelf naar een blog van iemand?
Hoeveel uur per dag zit je achter een computer?

Blog je ook op vakantie?
Wat is je echte naam?
Wat voor weer is het buiten?
Welke versie is dit eigenlijk?
Wil je eens afspreken in het echt?
Like / Dislike
Wat inspireert jou?
Ben je gelovig?
Heb je ramen in je kamer? Doe je de gordijnen wel eens open?
Wat is jouw talent?
Zit je op school of werk je al?
Ben je single?
Asl?
Woon je nog bij je ouders?
Vind je wat jij doet belangrijk voor deze wereld?
Zie je jezelf graag?
Ben je populairder geworden door je blogs?
Verwijder je negatieve reacties?
Wat vind je van de mensen die naar je filmpjes kijken?
Heb je jezelf al eens gegoogled?
Ben je al eens naar een psycholoog geweest?
Wat wil je later worden?
Naar wie kijk je op?
Op wie kijk je neer?
Welke partij ga je stemmen?
Ben je gepest / word je gepest?
Heb je hobby's?
Heb je een aparte outfit voor je blogs?
Ben je enig kind? Heb je broers of zussen?
Waar draait het volgens jou om in het leven?
Als de kijkers konden kiezen tussen jouw blog of een film van Tarrantino, wat zouden ze dan moeten kiezen?

Schrijf/ spelopdracht:

1. Zoek in een krant of een tijdschrift een foto van iemand die je intrigeert. Probeer je in te beelden hoe die persoon denkt, zich kleedt, zich voelt, werkt, vriendschappen onderhoudt... Bovenstaande vragen of gelijkaardige vragen kunnen daar bij helpen: probeer je zo goed mogelijk in te leven en je personage en noteer een antwoord op elke vraag, ook al heb je eigenlijk geen flauw benul. Niet alles moet perfect kloppen. Mensen hebben nu eenmaal tegenstrijdige eigenschappen. Denk ook na of je personage eerlijk zou antwoorden op elke vraag. Misschien zegt hij/zij een ding, maar denkt hij/zij eigenlijk precies het tegenovergestelde.
2. Je kan het personage ook ontdekken door je te laten interviewen (bvb voor een camera). De interviewer start met heel concrete vragen: naam, leeftijd, beroep, aantal kinderen... Daarna mogen de vragen persoonlijker en complexer worden. Probeer je zo goed mogelijk in te leven.
3. Op de tafel liggen een aantal willekeurige voorwerpen (aardappel, knuffelbeertje, lepel, fopspeen, rekker, ...). Kies er een voorwerp uit en bedenk een anekdote waarin dat voorwerp een rol speelt.
4. Kies een persoon uit je omgeving met een uitgesproken karaktertrek (bvb. een overdreven vrolijke oom, een depressieve vriend, een onvermoeibare wereldverbeteraar, ...), neem die karaktertrek over (mag overdreven zijn) en vertel over een feit uit de actualiteit. Let op: ook de keuze van dit actueel feit kan bepalend zijn voor het personage dat je neerzet (een roddeltante zal eerder uit de 'Dag Allemaal' citeren).
5. Hou een fictief dagboek bij van een week uit het leven van jouw personage. Zorg dat we hem/haar leren kennen zonder dat je heel rechtstreekse informatie geeft of zonder dat je bepaalde antwoorden op de vragen letterlijk overneemt. Ga op zoek naar een specifieke schrijfstijl (korte/ lange zinnen, eenvoudig woordgebruik/ poëtisch/ intellectueel/ romantisch...), bijzondere gedachtekronkels die steeds terugkeren, tekenende gebeurtenissen...
6. Wanneer je je eigen personage voldoende tot leven hebt gewekt, kan je ook verder per twee of zelfs met meerdere leerlingen samenwerken. Overleg met je klasgenoot waar jullie twee personages elkaar tegen het lijf zouden kunnen lopen en leg kort en duidelijk de feitelijkheden van die gebeurtenis vast. Schrijf dan onafhankelijk van elkaar jullie eigen versie van die gebeurtenis: probeer duidelijk een standpunt te vinden vanuit jouw personage, maak het verhaal zo 'subjectief' mogelijk. Vergelijk en ontdek waar de verhalen gelijk lopen en waar ze verschillen.
7. Belichaam je eigen personage. Zoek kleren die hem/haar typeren. Ga in een houding staan/ zitten die bij jouw personage past. Ontwerp met een paar rekwisieten je eigen mini-filmset. Je tekst bestaat uit de dagboekfragmenten die je hebt geschreven. Als je hebt samen gewerkt met andere leerlingen, kan je de twee filmsets naast elkaar bouwen. Je kan de teksten afwisselend brengen zodat het publiek telkens een nieuw perspectief op het verhaal krijgt.
8. In plaats van de teksten live te brengen, kan je ze ook opnemen met een video en dan tonen. Wat is het verschil voor jou als speler? En voor het publiek? Wat toon je wel? Wat toon je niet?

AANVULLEND BEELDMATERIAAL

- **I am the media:** documentaire die een belangrijke rol speelde tijdens het creatieproces. Deze documentaire is gratis te bekijken op www.iamthemediav.tv of een ingekorte versie op <http://terzake.canvas.be/uitzending/terzake-307-i-am-the-media/>.
- **Catfish:** ontroerende en tegelijk spannende documentaire over een jongen die via Facebook benaderd wordt door een heel netwerk van vrienden en familie waar iets vreemds mee aan de hand is. Hij gaat op onderzoek en doet een wonderlijke ontdekking.

OVER studio POK

Vormgeving en technologie zijn het vertrekpunt in het creatieproces van studio POK en dus onmisbaar in hun voorstellingen en installaties. Het gezelschap wil modewoorden als 'multimediaal' en 'multidisciplinair' volwaardig invullen. In hun installaties en performances zijn de verschillende media niet alleen structureel aanwezig, ze spelen ook inhoudelijk een belangrijke rol. Perceptie en virtualiteit zijn belangrijke onderwerpen binnen het werk van studio POK. Voor *Bloggers* werkte studio POK samen met het Leuvense *fABULEUS* dat al jarenlang ervaring heeft met het maken van voorstellingen met jongeren. www.studiopok.be

OVER fABULEUS

fABULEUS is een professioneel theater- en dansgezelschap. Het werkt vanuit Leuven en speelt dit seizoen maar liefst 190 voorstellingen in binnen- en buitenland. Jong theater- en danstalent uit heel Vlaanderen en meer ervaren makers werken er samen aan inhoudelijk scherpe en vaak adembenemende podiumproducties. Daarmee slagen ze erin een opvallend jong publiek warm te maken voor theater en dans. Jaarlijks bereiken ze meer dan 25.000 toeschouwers. *fABULEUS* won in 2003 de 1000Watt-Lichtpuntprijs, werd in 2005 en 2008 genomineerd voor de Vlaamse CultuurPrijzen in de categorie Jeugdtheater en werd in 2010 officieel uitgeroepen tot Leuvens stadsgezelschap.

fABULEUS stuurt tijdens het nieuwe seizoen minstens tien producties de wijde wereld in. Te verwachten in 2011-2012? Vijf premières ('Blauwe Storm', 'Bloggers', 'Speeldrift', 'Vrouw' en 'ZOO doen ze de dingen') en vijf ijzersterke hernemingen ('Ik ben geen racist', 'Sterrebroer', 'Tape voor kleuters', 'César mijn broer is een paard' en 'Everland'). Must see's voor heel jong, jong en/of ouder!

fABULEUS hoort graag je inspirerende reacties op www.fabuleus.be. Je vindt er ook het volledige overzicht met speeldata in het Openbaar Entrepot voor de Kunsten, Vlaanderen en zelfs ver buiten de landsgrenzen.